

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. 1. 2024 v senátě složeném z přísedících, a to [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a předsedkyní senátu Mgr. Petrou Psohlavcovou,

takto:

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa znalkyně a obžalovaného], t. č. [část obce a číslo], pro účely doručování [ulice a číslo], [obec], bez zaměstnání,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době, nejpozději dne 16. 12. 2019, vylákal poškozeného [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], do [územní celek] za účelem předání vajíček, kde na pozemku u domu [adresa] jej uchopením za rukáv oděvu odvedl do úložného prostoru nepojízdného dodávkového, skříňového vozidla modré barvy AVIA 21, [registrační značka], přičemž poškozený se tomuto bránil, následně obviněný uzavřel dveře vozidla a obnažil spodní polovinu těla poškozeného a i přes verbální odmítání poškozeného a omezený fyzický odpor poškozeného vykonal anální pohlavní styk, kdy poškozený byl opřený o lůžko, které se nacházelo ve vozidle, přičemž obviněný následně ejakuloval stranou, mimo tělo poškozeného,

tedy jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování v hlavních líčeních soud zjistil a má za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný se cítil být nevinný. Nesouhlasil s podanou obžalobou, neboť ve výsledku ve speciální výslechové místnosti v [obec] poškozený dával při rekonstrukci, jak se celá situace stala, panáčky čelem k sobě. [příjmení] obžalovaného je však prokázána především výpovědí poškozeného svědka [celé jméno poškozeného], výpovědí znalkyně a znaleckým posudek PhDr. [celé jméno znalkyně], z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, dále i svědeckými výpověďmi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

2. Obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že ve speciální výslechové místnosti nefungovalo audio, přestože by fungovat mělo, tento celý výslech poškozeného probíhal dle jeho názoru nestandardně, neboť odešel asi třikrát z výslechové místnosti. Dále uvedl, že pokud doktorka [celé jméno znalkyně] uvádí, že si dobře vybavuje detaily, akorát je neumí dát dobře do časové osy, a při výslechu přitom uvedl, že by měl být údajný koitus, když to však zepředu podle všeho nejde. Nerozumí tudíž situaci, když poškozený uvedl, že stáli čelem k sobě, v obžalobě je ale uveden pravý opak. Dále upozornil na to, že pokud si pamatuje ty detaily, tak ohledně ejakulátu, když se ho ptala vyšetřovatelka, co bylo dál, poškozený odpověděl, kolik je hodin, že už je pozdě, že musí pryč. Vyšetřovatelka následně opustila třikrát nebo čtyřikrát vyšetřovací místnost. Dále upozornil na to, že v řízení o svéprávnosti zastupoval poškozeného doktor [anonymizováno], sám obžalovaný tehdy tady byl i se [příjmení], a viděl, jak poškozeného přivedl [celé jméno svědka]. To je prý rodinný přítel dané rodiny dle spisu. Od roku 2018 si pronajal byt, kde poškozený bydlel se svým otcem a se svojí sestrou, předtím tam bydlela i jeho manželka. [jméno] docházel i on sám. Takže byl s poměry také seznámen. V současné době [celé jméno svědka] byt v [obec] nemá, neboť ho již dostatečně očernil. Od začátku se na něho domlouvali v celém okruhu. To dokládá jedno trestní oznámení, které podal v roce 2015 nebo 2016 na matku matky poškozeného, paní [příjmení], že vybrala své dceři 60.000 korun. Dlouhodobě ji okrádala o peníze. [celé jméno svědka] je dobře obeznámen se situací, ještě před podáním oznámení s ním řešil jeden přestupek ve [anonymizováno]. Zde začal křičet, že ho napadl. Jeho bývalou manželku nechtěl pustit ven. Kromě tohoto případu byl vyslechnut k údajnému znásilnění manželky, což se řešilo v [obec] a na služebnu v tomto případě doprovodil jeho manželku [celé jméno svědka]. Dále uvedl, že dopředu samozřejmě slyšel, když bydlel doma, že už se na to domlouvají, a to s [příjmení], který v té době chodil za jeho manželkou. Tehdy slyšel okolo Vánoc, že prý půjde do vězení, že prý opíchal [jméno]. Dále obžalovaný vypověděl, že posudek doktorky [celé jméno znalkyně] má opravdu velké nedostatky. Už při řízení o omezení svéprávnosti vzal na soud 3 prohlášení o tom, že se na něho domlouvají. Zde popisují s jeho matkou, spolubydlícím, že manželka se s dětmi a s [celé jméno svědka] vůči němu domlouvají, aby ho dostali z bytu, aby tam manželka mohla bydlet bez něho. [celé jméno svědka] inicioval podání návrhu na omezení svéprávnosti a přesvědčil [stát. instituce]. Sám (obžalovaný) ani nebyl vyzván, aby byl účastníkem řízení, kde dělali posudek na jeho manželku znalci z [obec], kde byl hospitalizovaný v roce 2015, a kde s nimi opravdu nevycházel dobře. Obžalovaný dále uvedl, že si myslí, že viděl doktorku [celé jméno znalkyně], když šel [příjmení] na výslech jako svědek k údajnému znásilnění [celé jméno svědkyně], a nastupovali spolu do osobního vozidla. Všechny tyto skutečnosti dle obžalovaného dávají celkový obraz toho, že nic neudělal. Naopak je celou situací poškozen. A to už jen tím, že u soudu nebyl přizván jako účastník řízení, protože by napadl znalkyni doktorku [příjmení], která byla součástí jeho ošetřovatelského týmu, a navrhl by jiného soudního znalce. Dále obžalovaný vypověděl, že [celé jméno svědka] uvedl do protokolu, že poškozený zabránil, aby [jméno] mohla seběhnout ven v [obec] z bytu, aby s ním mohla promluvit, že ji měl také prý znásilnit. Nic prokázáno samozřejmě nebylo. Dále se obžalovaný vyjádřil k dalšímu přestupkovému řízení, které proběhlo v roce 2018 mezi obžalovaným, [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně]. Obžalovaný dále vypověděl, že zná poškozeného, jeho vztah k němu je čistě neutrální, danou situací ho ale poškodil, protože uvádí

nepravdu. K tomu doplnil, že na začátku roku 2018, mluvil se státním zástupcem v [obec] s doktorem [příjmení] a podával trestní oznámení na [celé jméno svědkyně] a [celé jméno poškozeného]. V roce 2019 na podzim s ním [celé jméno poškozeného] šel dobrovolně do [část obce], opilí nebyli. Poškozený tam měl strejdu [jméno] [příjmení], kterého navštívili před koncem vyšetřování policisté z [obec]. [příjmení] mu oznámil, že se do toho plést nebude. [příjmení] měl v té době slepici nebo dvě, a říkal mu poté, že dal poškozenému plato vajíček. [příjmení] [příjmení] se jen očné pozdravili, věděl, že jde poškozený za ním, a on šel ke [příjmení]. [příjmení] je jejich rodinný přítel, bydlel s nimi v [obec]. Dále obžalovaný vypověděl, že poškozený tvrdil, že postel v předmětném vozidle měla kovové nohy, přitom ví, že když byl u [celé jméno svědka], [anonymizováno] doma postel s kovovými nohama a [celé jméno svědka] se mu jednou snažil vrazit penis do zadku, ale jemu se to nelíbilo. Dle obžalovaného je dost možné, že něco takového podobného udělal poškozenému, a poté ho přemluvil, aby řekl, že mu to udělal v tom autě on. V tomto směru opět odkázal na znalecký posudek, kdy znalkyně popisovala, že výpověď poškozeného je věrohodná, že details může poškozený dobře potvrdit, přitom předmětná postel má dřevěné nohy, respektive je to tam vypodložené cihlami. A obžalovaný dále upozornil na to, že k dotazu vyšetřovatelky při převádění, jakým způsobem byl zavlečen do auta, kdy uchopil vyšetřovatelku opravdu silně, a pak tvrdil, že neměl při zavlečení do auta žádné modřiny. Obžalovaný dále zpochybňoval, že se poškozený měl bránit, když při tělesných proporcích poškozeného je prakticky nemožné, aby se zmiňovaný koitus mohl vůbec odehrát, neboť poškozený je o hlavu větší a váží o 20 kilo víc. Pokud by poškozený také křičel, bránil se, bylo by to v dané vesnici slyšet. Dále upozorňoval na to, že prý když poškozený dorazil domů, měl jeho trenýrky zakrvavené prát jeho otec, k dotazu policie však otec poškozeného sdělil, že žádné trenýrky nepral, a že o žádném znásilnění neví. Obžalovaný dále vysvětloval, že s ním poškozený [celé jméno poškozeného] opravdu na ten podzim šel, ale [příjmení] v té době žádná vajíčka neměl. S poškozeným neměl pohlavní styk. K tomu dodal, že když byl s poškozeným v [obec], tak ho poškozený vybídl k autoerotice.

Vzhledem k tomu, že se obžalovaný odchýlil od své výpovědi z přípravného řízení, kde oproti výpovědi v hlavním líčení uvedl, že se v předmětné době nemohl vůbec s poškozeným vidět, neboť bydleli s manželkou ve společné domácnosti od roku 2015 v [obec], a vůbec naopak při přípravném řízení nehovořil o tom, že poškozený měl vajíčka od [jméno] [příjmení], soud postupem dle § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl jeho výpověď z přípravného řízení a zeptal se na příčiny těchto rozporů. K tomu obžalovaný vysvětlil, že když byl zadržen, byl negativně naladěný, byl ve stresu a hned si na celou situaci nevzpomněl. K osobním poměrům obžalovaný vypověděl, že neuzavřel nové manželství, je rozvedený. V současné době se léčí s rukou, s kolenem, s depresemi. Nemá žádný příjem. Odstěhoval se k rodinnému příteli do [část obce], k [jméno] [příjmení]. Má hodně exekucí, jiné trestní stíhání se proti němu nevede.

3. Obžalovaný je však usvědčován výpovědí poškozeného [celé jméno poškozeného]. Jeho procesně použitelné výpovědi v podstatných otázkách pro posouzení věci zcela korespondovaly, svědek při své výpovědi působil autenticky, bylo zřejmé, že výpověď se nemohl naučit, sám se rozhovořil o znásilnění obžalovaným a shodně se opakovaně k tomuto vyjádřil. Při hlavním líčení uvedl, že v současné době bydlí v [obec], nepracuje, vypověděl, že ví, že je čtvrtek, aktuální rok nevěděl. Pana obžalovaného zná, nevěděl, co by k němu řekl. Asi v létě ho viděl naposledy. Potkal ho v [obec], nechtěl se s ním bavit, zase by mu udělal, jako ho znásilnil, on mu o tom nic neříkal. Svědek k dalším dotazům nejprve uvedl, že s obžalovaným v minulosti neměl žádný problém, nevěděl, jestli se stalo mezi ním a obžalovanými něco, co by mu vadilo. Také uvedl, že ve speciální výslechové místnosti na soudě nikdy předtím neseděl, poté uvedl, že neví. Dále uvedl, že zná pana [příjmení], bydlí v nějaké obci, na jejíž jméno si nemohl vzpomenout. U pana [příjmení] byl, nevzpomněl si, co u něho dělal. S panem [celé jméno obžalovaného] si viděli i u nich v [obec], jinde se neviděli. K dalšímu dotazu sdělil, že se pana [celé jméno obžalovaného] bojí, protože neví, co mu udělá. K tomu doplnil, že by ho mohl zase znásilnit. Už se mu to stalo, neví, kdy to bylo, asi na

podzim, nebo v létě. Stalo se to u pana [příjmení] v autě, v dodávce ve [část obce]. Bránil se, nechtěl to, on ho nutil. Říkal mu: „Nech toho, [jméno], nebo to nahlásím na policii.“ Auto bylo modré, byly tam sedačky, více si nepamatoval. Přesto, že mu říkal, aby toho nechal, (obžalovaný) pokračoval dál. Svědek nevěděl, co se stalo mezi nimi přesně. Dále doplnil, že v danou dobu bydlel v [obec], s tátou, mámou a [jméno]. Do auta se dostali dveřmi, auto bylo otevřené. Do auta ho vytáhnul, i když se bránil. Nikdo jiný v tu dobu tam nebyl. Poté šel domů, svěřil se o tom tátovi a mámě, ti mu řekli, ať to nahlásí na policisty. V danou dobu měl na sobě mikinu, bundu, tričko, foukal vítr, měl také trenky a tepláky. S oblečením se nic nestalo. Dle svědka byl v autě s obžalovaným asi hodinu, zároveň, doplnil, že neví, jak dlouho trvá jedna hodina. Kromě znásilnění v autě, jindy k znásilnění nedošlo. Zopakoval, že mu říkal, ať toho nechá, že se bránil, ale obžalovaný mu držel ruce. To, co se stalo, ho již netrápí. Svědek si nevzpomněl, že by již v minulosti byl ve výslechové místnosti, že by si s někým o tom povídal, že by něco předváděl. Nevěděl, jak má odpovědět na otázku, co si máme představit pod pojmem znásilnění, o kterém mluvil, odpověděl, dále, že by to dokázal ukázat. Po předložení panáček svědek demonstroval na nich anální pohlavní styk. Dále vypověděl, že mu to vadilo. K dotazu, proč byl u pana [příjmení], vysvětlil, že se ho [celé jméno obžalovaného] ptal, jestli nechce vajíčka, a on mu řekl, že jo. Vajíčka potom dostal. Nevěděl, kolikrát byl u pana [příjmení] pro vajíčka, myslí si, že tak jednou nebo dvakrát. V autě proběhl sex jednou nebo 2×, ví, co je to sex, nevzpomněl si, jak to, konkrétně proběhlo. Věděl, že na něho pan [celé jméno obžalovaného] sahal, stáli nohama na zemi. Oblečení (tepláky a trenky) mu pan [celé jméno obžalovaného] sundal, poté mu dal pindíka do zadku. Svědek si dále vzpomněl, že v autě byla také postel, ale nepamatuje si, jak vypadala, kde byli oni. Vzhledem k tomu, že si poškozený svědek v průběhu hlavního líčení na některé věci nevzpomněl (především okolnosti počátku a ukončení jejich intimního styku, jejich postavení ve vozidle, jakým způsobem se bránil) a v některých bodech se odchýlil od své výpovědi z přípravného řízení (jaké měl oblečení na sobě, že mu rodiče, řekli, ať to nahlásí na policii), soud přehrál obrazový a zvukový záznam o výslechu tohoto poškozeného svědka z 21. 10. 2020 (přepis protokolu o dřívější výpovědi tohoto svědka je na č. l. 52 – 58 spisu) ve smyslu § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu. Z tohoto záznamu bylo zjištěno, že poškozený k dotazu, zda měl nějaký problém s obžalovaným, sdělil, že ho znásilnil, stalo se to asi v létě, měl na sobě kalhoty a mikinu, ve [část obce], v modrém autě – dodávce. Obžalovaný se ho ptal, jestli nechce vajíčka od [anonymizováno], a jak mu dával vajíčka, tak ho znásilnil. Stalo se to vzadu v autě. Auto bylo otevřené, [jméno] ho táhnul do auta, svědek se při tom bránil, říkal mu, že nechce, že není gay, ať ho nechá být, nebo to nahlásí na policajty. Na ploše auta byla postel, skříňka. Když byli vevnitř, obžalovaný zabouchl dveře. Potom ho obžalovaný vysvlékl a znásilnil. Svlékl mu kalhoty a trenýrky, mikinu mu nechal, v autě byla zima. Poškozený stál, přitom se bránil, rukama, nohama, říkal mu, ať toho nechá, že není gay, neví, jak se obžalovanému mohlo podařit ho svléknout. Obžalovaný měl také sundané kalhoty. Pak svědek na panáčkách ukázal, že nejprve byli břichem k sobě, pak otočil jednoho panáčka zády a druhého přiložil k němu zezadu s tím, že takto s obžalovaným stáli a on byl opřený o postel. Pro něho to trvalo krátkou dobu, potom ho obžalovaný nechal. Svědek doplnil, že se obžalovaný udělal, že vystříkl semeno na zem. Sex měli jednou. Nic ho potom nebolelo. S tím, co se stalo, se svěřil tátovi a mámě, táta mu na to nic neřekl, máma u toho asi byla. Dále svědek uvedl, že ho to trápí, jde mu to do hlavy, vadil mu ten sex. Obžalovaného se bojí. K předmětné posteli uvedl, že měla železné nožičky a rám z prken, vyjádřil se také, že byla ve výšce asi 70 cm. Dále doplnil, že obžalovaný mu dal pindíka do zadku, obžalovaný jej držel rukama kolem pasu, a, šukal ho“. K dotazu, že ukazoval nejprve panáčky čelem k sobě, vypověděl, že obžalovaný ho, „kouřil“, k tomu dodal, že obžalovaný měl jeho penis v puse a v ruce. Při tom se svědek rovněž bránil. Po přehrání záznamu svědek opakovaně uvedl při hlavním líčení, že to bylo skutečně tak, jak vypovídal v přípravném řízení, vyjádřil se také tak, že si na přesný průběh znásilnění (způsob obrany poškozeného, postavení poškozeného a obžalovaného při samotném styku, jednání obžalovaného po styku – vystříknutí sperma) a další okolnosti skutku (jaké oblečení měl na sobě, vzhled předmětné postele, svěření se rodičům) nemůže pamatovat nebo si nevzpomněl, je pravda, co říkal při prvním výslechu, před tím

si to pamatoval lépe. Také vysvětlil, že znásilnění ho trápilo, běhalo mu to hlavou, ale postupem času již ho to netrápí.

4. [příjmení] obžalovaného je prokazována ve věci zpracovaným znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, doktorkou [celé jméno znalkyně], která po vyšetření poškozeného dospěla k jednoznačným dále uvedeným závěrům, které potvrdila během svého výsledku před soudem. Poškozený je mentálně retardovaný. Jeho intelektové schopnosti se pohybují v pásmu lehké mentální retardace, což se týká názorově logického myšlení, sociálního a emočního porozumění i morálního citění. Abstraktní a verbální myšlení je v pásmu středně těžké mentální retardace. Na časové ose se orientuje názorově v normě (den, hodiny, měsíc, rok je nejistý), ale v abstraktní rovině. Vybavit si časový údaj a zařadit jej do časového úseku nezvládá. Je schopen popsat u událostí prostor, počasí a část dne. Vývoj osobnosti je simplexní. Byl vzdělavatelny ve zvláštním režimu a ukončil praktickou školu. Dokáže se naučit jednoduché manuální činnosti. Je schopen sám jezdit vlakem a autobusem. [jméno] rozeznává morální a nemorální jednání. Vyšetření nepotvrdilo zkreslené myšlení, ani sklon ke konfabulacím a bájnému lhaní. Lži skóre je v normě. Výpovědní hodnota poškozeného je plnohodnotná a je v normě. Je schopen dobře reprodukovat detaily. Není sice schopen vyvodit příčinu jednání obžalovaného, „proč to udělal“, ale děj je popisován v souladu s primárním výsledkem a poškozený se nestylizuje do agravací (úmyslného zveličování) prožitého zážitku. Obecná i specifická věrohodnost odpovídají normě. Prožitek ze sexuálního zneužití prožívá poškozený jako ponížení a dehonestace svých práv. Obžalovaného ničím k této činnosti nevyprovokoval, další emoční deprivací byl postoj obžalovaného po aktu. Vysmíval se mu, že nemá na to, aby to oznámil na policii. [příjmení] jej žádal o to, aby toto sexuální násilní nečinil, ale on jeho žádosti nevyhověl. I přes mentální retardaci je poškozený dobře schopen reprodukovat násilný prožitek. Při jeho globálním mentálním věku kolem 12 let, jsou tito jedinci schopni popisovat detaily aktu a rovněž i popsat své emoční prožívání. Ve výpovědi poškozeného, a i u výsledků psychologických diagnostických metod se potvrzuje, že nejde ze strany poškozeného o žádný čin pomsty vůči obžalovanému. Poškozený dobře chápe to, co je sexuální akt mezi mužem a ženou, a i mezi stejnými pohlavími. Rovněž se dobře orientuje v pojmech násilí a ponížení. Poškozený měl k obžalovanému neutrální vztah. Vnímá jej jako manžela své matky, který ji zneužívá. Neprokázalo se, že by chtěl vzít spravedlnost do svých rukou a pomstít se obžalovanému. Fantazie v oblasti sexuality je jednoduchá a odpovídá simplexnosti jeho osobnosti. Neprokázal se ani strach z obžalovaného. Věrohodnost týkající se vlastní trestné kauzy je spolehlivá. Poškozený dobře vnímá, že na něm bylo spácháno násilí, které nechtěl prožít. Vyšetření potvrdili hlavně prožitky ponížení své osoby. Bolestivost vlastního aktu také přetrvává v jeho emoční paměti. Souhrn znaků pro posttraumatickou stresovou poruchu se nepotvrdily. Potvrdily se jen emoční negativní pocity. Na vývoj jeho osobnosti tento prožitek již neměl velký význam. V době vyšetření aktuální psychický stav poškozeného neovlivňoval věrohodnost jeho reprodukce a popis kauzy. Poškozený má dobrou emoční a názornou paměť. Je schopen dobře reprodukovat svůj negativní prožitek. I si uvědomuje, že tím, že je mentálně opožděn, bylo jeho znásilnění obzvláště ponižující. Během vyšetření se nestalo, že by účelově měnil své odpovědi. [jméno] a plnohodnotně vnímá význam slova „znásilnění“. Toto slovo zná z televize a ví, že se jedná o pohlavní násilí. Vyšetření potvrdilo, že poškozený je submisivní osobnost, která má sklon k závislosti na dominantní osobě. Je spolupracující a tím se vystavuje zvýšenému riziku k manipulaci a zneužívání od okolí. Jedná se o závislou osobnost na svém okolí, v jeho sociální interakci dominuje zpracování detailů nad vnímání globální percepce. Při výpovědi znalkyně dodala, že poškozeného vyšetřovala v květnu 2020. Poškozený se dostavil v doprovodu policie, své matky, a další odpovědné osoby. Byl schopen se znalkyní zůstat sám, nechat se vyšetřit a spolupracovat. Mluvila i s matkou poškozeného. Jeho velkým handicapem je porucha artikulace (dyslalie). Ublížil mu otčím, nikomu se s tím celkem nesvěřoval, protože měl z obžalovaného strach. Dále se znalkyně popsala vyjádření poškozeného k věci. K dalším dotazům vypověděla, že při vyšetření byla chvíli matka s nějakým pánem (asi 15 až 20 minut), ale vzhledem k tomu, že poškozený navázal bez problému kontakt, nebylo potřeba,

aby tam byl někdo jiný. Při zpracování testových metod byla v místnosti sama s poškozeným. K dalším dotazům znalkyně uvedla, jaké použila při vyšetření testové metody, na jakém základě dospěla k tomu, že poškozený nejedná pomstychtivě, zopakovala, že podle jeho sociální a emoční úrovně a podle jeho chápání dobra a zla. Znalkyně dále vysvětlila, že s matkou poškozeného hovořila i z toho důvodu, aby jí řekla základní údaje o vývoji, porodu poškozeného, proč je tak opožděný, celkové vyšetření obžalovaného trvalo tak tři hodiny. Další odpovědné osoby, která doprovázela poškozeného, se na nic neptala, sám sdělil, že rodině pomáhá s vyřizováním úředních věcí.

5. Ve věci byla vyslechnuta i řada dalších svědků. [příjmení] obžalovaného je prokazována i výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení], pracovníci [stát. instituce], která se vyjádřila k okolnostem podání trestního oznámení poškozeného na obžalovaného v dané trestní věci, k poměrům rodiny poškozeného, jakož i k osobě poškozeného. Její výpověď byla logická, spontánní a v souladu s níže rozvedenou výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení]. Zároveň její vyjádření k možnostem a schopnostem poškozeného odpovídala závěrům znalkyně [příjmení] [celé jméno znalkyně]. Tato svědkyně vypověděla, že nastoupila dne 10. 2. 2020 na městský úřad do pozice veřejný opatrovník a přebrala opatrovnictví nad panem [celé jméno poškozeného]. Kolegyně jí sdělila, že při jednání o omezení svéprávnosti u Okresního soudu v Tachově, několik dní předtím, než nastoupila do dané funkce, se poškozený zmínil o tom, že byl znásilněn obžalovaným. Rozhodnutí o opatrovnictví nabylo právní moci, zeptala se [jméno], zda chce skutek nahlásit, on jí řekl, že ano, že to cítí jako křivdu, že mu to ublížilo. Následně vyšetřovatel přijel do [obec], [jméno] mu popsal to, co se mělo udát s panem obžalovaným, ona byla přítom výslechu přítomna. Svědkyně dále vysvětlila, že uplynulo spoustu let, od té doby, co to nahlašovali, v té době ho znala 14 dní, ještě úplně neznala jeho potřeby, v současné době s ním dělá mnohem více věcí, spolupráce s ním je mnohem komplexnější, neboť poškozený to prostě vyžaduje. Spolupráce spočívá ve zkratce v tom, že většinou dvakrát týdně dostává kapesné, zajistí spolu zakoupení základních potřeb, chodí spolu po lékařích. Teď jedná o tom, že bude umístěn v pobytové službě. V době, kdy ho přebírali, žil ještě jeho otec, ten byl ale hospitalizován na svatě [jméno]. Poškozeného si tenkrát vzala babička na dočasnou dobu. Bydlel tedy s přestávkami u babičky [jméno] [příjmení] na adrese [anonymizována dvě slova]. O projednávané věci hovořila s paní [celé jméno svědkyně] (matkou poškozeného) a právě babičkou, [jméno] [příjmení], které o projednávaném skutku samy mluvily. Svědkyně dále vysvětlila, že má povědomost od paní [celé jméno svědkyně] o společném soužití s obžalovaným, neboť s ní také spolupracovala, a tato dost mluvila a mluví o projednávané věci jako o křivdě, že toto by se nemělo stávat. Svědkyně dále vypověděla, že poškozený nedokáže vyjádřit své přání, to, co se mu nelíbí, nedokáže říci přesně, ale když má strach, je jako zakřiknutý a tenkrát se vyjadřoval, že má strach z obžalovaného. S poškozeným sama nezajížděla do detailů, nechala to na policii, konkrétně jí řekl, než šli na policii, že: „[jméno] mi udělal to, co [jméno], znásilnil mě, ale já nejsem teplej.“ To poškozený opakoval poměrně hodně, že to nechtěl, a že ho znásilnil. Svědkyně dále doplnila, že se poškozený neorientuje v čase, sama pochopila, že se to mělo stát někdy mezi prosincem a únorem, sama byla přesvědčená, že se to stalo někdy v lednu. Poškozený jí neříkal o ničem takovém, že by ho obžalovaný nějakým způsobem zastrašoval, nebo mu vyhrožoval, poté co to nahlásili, však ho osočoval na veřejnosti a nadával mu pan [příjmení]. Svědkyně dále vysvětlila, že poškozenému tohle věřila, protože neumí číst a psát, není schopný si napsat poznámku a jednu věc říci třeba desetkrát. Jednou jí lhal ohledně kapesného, a každých 5 minut to řekne jinak protože, jak si to vymyslí, takto neudrží. K dotazu obžalovaného sdělila, že nebyla s poškozeným na vyšetření u nějakého psychiatra či psychologa. Pan [celé jméno svědka] je několikrát oslovil se spoluprací s paní [celé jméno svědkyně], je to rodinný přítel paní [celé jméno svědkyně], projednávala s ním možnost návštěv slečny [jméno] [celé jméno svědkyně], sestry poškozeného, který za ní jezdí do pobytového centra ve [obec]. Dále se svědkyně vyjadřovala k místům bydlení a okolnostem umístění poškozeného od roku 2020, také sdělila, že od doby, co se ustálila spolupráce s poškozeným, pan [celé jméno svědka] se do věcí neplete, ze začátku byl iniciátor, kdy k opatrovnictví poškozeného se přistupovalo kvůli tomu, že otec poškozeného jej finančně

zneužíval. Pan [anonymizováno] snahu pomáhat paní [celé jméno svědkyně] a [jméno] [příjmení], nestávalo se, že by volal a doptával se na stav či práci s panem [celé jméno poškozeného]. Na jednání k soudu vezl poškozeného jeden z městských strážníků a její kolegyně [jméno] [příjmení]. V souladu s výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení] byla svědecká výpověď [jméno] [příjmení], sociální pracovnice [stát. instituce], která se shodně vyjádřila k rodinným poměrům poškozeného, jakož i okolnostem předcházejícím podání trestního oznámení v této věci. Obě svědecké výpovědi sociálních pracovníků byly spontánní, logické a vzájemně korespondující mezi sebou. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že s rodinou [příjmení] spolupracovali od roku 2018, nejdříve se navázala spolupráce se sestrou poškozeného [jméno] [příjmení], která byla omezená ve svéprávnosti a byla ubytovaná v [anonymizováno] pobytových a terénních služeb ve [obec], byl jí ustanoven veřejný opatrovník [územní celek]. Situace v rodině byla neutěšená, jejich otec byl alkoholik, děti bezprizorně pobývaly v nádražním domku. Následně byl otec poškozeného hospitalizován ve svaté [jméno] a sestra poškozeného byla umístěná ve [obec], poškozený byl umístěn k babičce, paní [příjmení]. Jednání ve věci samé v řízení o omezení svéprávnosti poškozeného se konalo 6. 2. 2020. Na jednání byla přizvána, aby osvětlila rodinné poměry, na jednání byl přizván také pan [celé jméno svědka], protože se řešila možnost opatrovnické funkce v rámci rodiny, pan [celé jméno svědka] tuto funkci odmítl. Soudkyně se dotazovala poškozeného při jednání, jestli by nechtěl, aby opatrovníka mu dělal nevlastní otec, [celé jméno obžalovaného]. Poškozený toto odmítl, uvedl, že nechce, řekl, že udělal to samé, co [jméno], vyloženě řekl, že ho znásilnil. Obžalovaný se v daný den dožadoval vstupu do jednací místnosti, soudkyně mu řekla, že není účastníkem jednání, že nemůže být přítomen. Obžalovaný to těžko chápal, musela přijít justiční stráž a vyvést ho z jednací síně. Poškozený při jednání také řekl, že se ho bojí delší dobu, že ho znásilnil. Soudkyně k tomu konstatovala, že to není předmětem jednání o omezení svéprávnosti a doporučila, až bude ustanoven veřejný opatrovník, aby to řešil opatrovník s poškozeným. Od soudu jeli s poškozeným se strážníkem z městské policie, při cestě se svědkyně zeptala poškozeného, zda chce záležitost řešit oznámením na policii, on sdělil, že ano, že k tomu došlo. Konkrétně řekl, že se obžalovaného bojí dlouhodobě, že když jezdí na návštěvu za sestrou do [obec], obžalovaný na něj i čeká na vlakovém nádraží v [obec] a dožaduje se, aby s ním nastoupil do auta a někam odjel. Také jí poškozený sdělil, že k znásilnění mělo dojít u pana [příjmení] ve [část obce], kde ho [jméno] opil, a mělo dojít k sexu. Když se ptala poškozeného, jestli ví, co to je sex, řekl jí, že je to pohlavní styk, a že ho měli zezadu. To vše jí řekl v autě, když odjížděli od soudu. Následně šla kolegyně tuto záležitost s poškozeným oznámit na policii. Do detailů s ním sama věc nerozebírala, ptala se ho, kdy k tomu mělo dojít, k tomu jí řekl, že před jednáním, když se ho ptala, zda to bylo po Vánocích, tak jí řekl, že po Vánocích. K tomu dodala, že poškozený nedokáže specifikovat měsíc, možná ani roční období. K dalším dotazům vypověděla, že trestní oznámení ohledně znásilnění [jméno] [příjmení] bylo podáno v roce 2018. V roce 2019 byla omezena ve svéprávnosti.

6. [příjmení] obžalovaného je podporována i výpovědí svědkyně [celé jméno svědkyně], matky poškozeného, která se vyjádřila k okolnostem zjištění projednávané trestné činnosti. Vypověděla, že s obžalovaným byli manželé, neví, kdy se vzali, ani kdy se rozvedli. [celé jméno poškozeného] je její syn, nežije s ním, žije s její matkou. [jméno] jí volal, řekl jí, že ho obžalovaný znásilnil ve velkém autě, že ho tam obžalovaný odtáhnul. Nevzpomněla si, kdy jí [jméno] volal. [příjmení] to řešit paní [příjmení], jeho opatrovnice, se synem to pak už neprobírala. K dalším dotazům vypověděla, že se k ní obžalovaný choval nejprve slušně, potom pil, byl zkouřený. Když jí to [jméno] sdělil, věřila mu. Volala to pak i panu [celé jméno svědka]. Vzhledem k tomu, že se svědkyně odchýlila od své výpovědi v přípravném řízení, byl přečten protokol o jejím výsledku z 20. 10. 2020 z přípravného řízení postupem dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu a byla dotázána na příčinu rozporů. Dle tohoto protokolu totiž mj. uvedla, že co se stalo jejímu synovi [jméno] od [celé jméno obžalovaného], jí volal [jméno] [příjmení], nevěděla, kdy jí to volal, po telefonu jí sdělil, že [celé jméno obžalovaného] [anonymizováno] ožral a že ho odtáhl do auta a tam mu to udělal. O tom, co se stalo, jí [jméno] nikdy neřikal, [jméno] se na to neptala, protože nechtěla mít problém

s obžalovaným ani s [jméno]. K dotazům ohledně rozporů svědkyně vysvětlila, že jí to volal pan [příjmení], pak i [jméno], na to, že jí to volal pan [příjmení], si během výslechu u hlavního líčení pouze nevzpomněla, dále vysvětlila, že se s [jméno] o tom bavili, až dýl, až po policii, nedokáže to časově zařadit. Z jejího projevu soud neshledal, že by obžalovanému chtěla jakýmkoliv způsobem uškodit, působila přirozeně, pokud něco nevěděla, sdělila to. Logicky také vysvětlila, že si jednoduše na to, že jí volal svědek [příjmení], nevzpomněla, což je po takové době pochopitelné. V souladu s její výpovědí ohledně vzájemné komunikace o projednávané trestné činnosti mezi ní, svědkem [příjmení] a svědkem [příjmení] byla také výpověď svědka [celé jméno svědka].

7. Ve věci byla dále vyslechnuta svědkyně [jméno] [příjmení], babička poškozeného, která se vyjádřila ke vztahu mezi obžalovaným a dalšími příslušníky její rodiny, a k tomu, jakým způsobem, a co se dozvěděla o projednávané věci. Z vystupování této svědkyně při hlavním líčení bylo zřejmé, že chovala k obžalovanému velmi negativní postoj, že vztahy v rodině byly nadmíru problematické. Vzhledem k tomuto postoji soud ponechává její výpověď z hlediska uznání viny obžalovaného stranou. Svědkyně vypověděla, že si její dcera, [celé jméno svědkyně], vzala obžalovaného. O poškozeného se stará, přišel za ní, že nechce být na ubytovně. Sdělila, že její dceru obžalovaný se svou matkou zavíral doma jako psa. Poškozený se jí svěřil, že ho obžalovaný znásilnil, že šel sbírat do nějaké staré Avie vejce, obžalovaný tam za ním přišel, provedl to, a dále jí k tomu poškozený řekl, že ho pálí, bolí zadek. Ona poškozenému říkala, že měl utéct, poškozený jí na to řekl, že ho držel, že to nešlo. Svědkyně nevěděla, kdy se to mělo stát. K dalšímu dotazu potom upřesnila, že se o tom dozvěděla od poškozeného až v době, kdy u ní poškozený bydlel. Ještě když poškozený bydlel v [obec], byl na turnaji v [anonymizováno], volal jí s brekem, že ho chce obžalovaný zmlátit. Svědkyně si nevzpomněla na žádné bližší okolnosti, když se jí svěřil se znásilněním, dodala, že nejdřív znásilnil vnučku, a pak [jméno]. Svědkyně uvedla, že neví, kdy se brali obžalovaný a její dcera. Brali se v kostele, pan [příjmení] jim šel za svědka, neví, kdo ještě, v obchodě jí jednou její dcera řekla, že se vdala. O tom, že obžalovaný měl znásilnit i sestru poškozeného se dozvěděla od své dcery, která jí sdělila, že šla na záchod, a než se vrátila, už [jméno] bral.

8. Ve věci byl dále vyslechnut svědek [celé jméno svědka], který se vyjadřoval k rodinným poměrům poškozeného [celé jméno poškozeného], popisoval vztah k obžalovanému. Z důvodu prožitých událostí s obžalovaným včetně různých řízení svědek vyjádřil hned zkraje výslechu taktéž velmi negativní postoj k obžalovanému. S ohledem na tuto skutečnost soud ponechává rovněž stranou jeho výpověď z hlediska posouzení viny obžalovaného. Je třeba ovšem k výpovědi svědka také doplnit, že v průběhu výpovědi se dokázal od negativního vnímání obžalovaného oprostít, zbytečně obžalovaného neočernoval, pakliže něco nevěděl, řekl, že si přesně nevzpomíná. Z průběhu jeho výpovědi, projevu před soudem, ve spojení s dalšími svědeckými výpověďmi, a to především poškozeného, [celé jméno svědkyně], [příjmení], i v kontextu vyjádření svědkyně [příjmení], soud nenabyl dojmu, že je tou osobou, která vše zinscenovala, tak jak namítal obžalovaný. Svědek vypověděl při hlavním líčení, že obžalovaný jej napadal v místě bydliště, měl s ním hrozné potíže. Zná jej přes svého bratrance, [jméno] [příjmení], který s ním udržuje intimní styk. Sdělil, že s sebou má tašku s papíry, které se týkají [celé jméno svědkyně], [jméno], [jméno]. Vše absolvoval, sociálka nikde nebyla, policie nic neřešila, nikdo nic neřešil, on jezdil, platil advokáta, aby se paní [celé jméno svědkyně] zbavila obžalovaného. Paní [celé jméno svědkyně] poznal přes pana [celé jméno obžalovaného] ještě v [obec]. Pak jí potkal v [obec] po dvou letech, změnila se, bylo to tím, protože jí pan [celé jméno obžalovaného] a jeho matka obírali o duchod, dávali jí stovku na celý týden. O tom, co provedl pan [celé jméno obžalovaného] poškozenému, se poprvé dozvěděl od [jméno] [příjmení], to byli ještě v telefonickém kontaktu. Volal mu pan [příjmení], jestli ví, co se stalo, svědek mu odvětil, že neví, na to mu sdělil, že [jméno] tam přitáhl do [část obce], do [anonymizováno], [jméno], ožral ho, a tam prej udělal orální sex. Svědek si nevzpomněl, kdy mu to pan [příjmení] zavolał. Svědek dále poukazoval na tašku plnou listin shromážděných od doby, co začal pomáhat paní [celé jméno svědkyně]. Bylo to v době, kdy už s paní [celé jméno svědkyně], s [jméno] řešil nějaké věci, pak se stala událost s [jméno]. Dále mu o

té události říkala ještě paní [celé jméno svědkyně], které to volal také pan [příjmení]. Svědek dále uvedl, že když měl v [obec] pronajatý byt na víkendy, [jméno] a [jméno] bydleli vedle, neměli elektrinu, nic tam neměli, poskytnul jim svoji koupelnu, teplou vodu, aby se aspoň mohli umýt. Pak mu [jméno] řekl, že ho opil doma v [obec], odvedl do [část obce], do [anonymizováno] a tam začal dělat tady ty věci. [jméno] to odnesl, ten nevěděl vůbec, o co jde. Svědkovi poškozený také sdělil, že se mu to nelíbilo, že mu udělal orální sex, že ho chtěl i análně, že se bránil, že už k tomu nedošlo. Svědek dále uvedl, že si myslí, že mu pan [příjmení] volal v roce 2020. Dále dodal, že si přesně nevzpomíná, jaká slova přesně použil poškozený, když mu to sděloval. K dalším dotazům sdělil, že do [obce] přestal jezdit v roce 2022, důvodem byl obžalovaný, neboť tam jezdil třikrát týdně vlakem, ještě když byla [jméno] doma, tuto tam chytal, holka se ho bála. Druhým důvodem bylo to, že nějaký [příjmení] mu napíchl elektriku. [jméno] o znásilnění řekl ještě před výslechem na policii. Svědek dále vypověděl, že neví, kdy se angažoval při podání posledního trestního oznámení ze strany paní [celé jméno svědkyně]. Tato mu volala, že byla znásilněna obžalovaným, ptala se ho, co má dělat. Znásilnění hlásili na policii na Anglickém nábřeží, ale policie vždy stála na straně pana [celé jméno obžalovaného] a smetli to do autu. Dost často jezdil na své náklady k soudním znalcům s panem [celé jméno poškozeného] a paní [celé jméno svědkyně] [celé jméno poškozeného] vzl do [obce] na vyšetření, protože [obce] nemohla, ale čekal na chodbě. Svědek nevěděl, jak dlouho trvalo vyšetření poškozeného, má dojem, že paní [celé jméno svědkyně] s nimi nebyla, že byla v práci.

9. Ve věci byl dále vyslechnut svědek [jméno] [příjmení], který se vyjádřil k současnému soužití s obžalovaným, k vztahům mezi vyslýchanými svědky, obžalovanému. Svědek se zastával obžalovaného, shodně jako obžalovaný se vyjádřil v tom směru, že je to z hlavy svědka [celé jméno svědka]. V určitých momentech však jeho výpověď působila strojeně (ohledně koupě vajíček poškozeným v roce 2016 od něj, z prodejny, od [jméno] [příjmení] a dále při otázkách obžalovaného), i po neverbální stránce svědek působil nepřírozeň. Soud nevěřil pak především tomuto svědkovi tvrzení, že se musel v přípravném řízení při své výpovědi splést, pokud hovořil o tom, že měl slepice ještě na podzim roku 2019. Z jeho výpovědi při hlavním líčení vyplynulo, že je měl naposledy v roce 2016. Jeho výslech v přípravném řízení byl proveden v říjnu 2020, vzhledem k datům podání výpovědi není možné, aby se svědek spletl ohledně této otázky o tři roky, a to zvláště za situace, kdy poškozený opakovaně sdělil, že vejce od obžalovaného nakonec dostal. Zároveň nedává smysl, že veškeré popisované okolnosti problematických vztahů má z roku 2015, 2016, když z výše zmiňovaných přestupkových spisů, vyjádření samotného obžalovaného, vyplývá, že nastaly později. Ze všech těchto důvodů soud pokládá výpověď tohoto svědka za nevěrohodnou. Při hlavním líčení svědek [příjmení] vypověděl, že obžalovaného zná asi 10 let, věc spolu neřešili. V době, kdy se to mělo stát (v roce 2019, 2020), se u něho zastavil 1x nebo 2x za měsíc o víkendu. Momentálně se k němu nastěhoval, protože si zranil ruku. Bylo mu ho líto, a tak mu nabídl, ať se k němu nastěhuje, že mu bude pomáhat, protože sám má zdravotní potíže. Policisté za ním přišli, prohlíželi auto, kde má postel, hledali tam nějaký zbytky semene, tak ho informovali, proč vlastně přišli. [příjmení] [celé jméno poškozeného] zná, chodil k němu, když [jméno] byl ženatý s jeho mámou, neboť tito u něho asi měsíc bydleli. Pak jim [anonymizováno] matka sehnala byt v [obce]. Někdy po něm chtěl také poškozený koupit vajíčka, to bylo už v roce 2016. Tehdy mu prodal nějaká vajíčka, pokud mu zbyla, měl jenom 3 slepice, měli jich málo, pak ho poslal do prodejny. Vedle prodejny bydlel jeho vzdálený příbuzný [příjmení] a ten měl také slepice, tak chodil i tam. Obžalovaný se s [celé jméno svědkyně] bral v roce 2015, poškozený k němu v té době chodil tak jednou za 14 dní, jednou za 3 neděle. Již 5 let poškozeného neviděl. Jednou mu poškozený něco sebral na dvoře, pohádal se s ním, řekl mu, ať už tam nechodí. Má také velkého psa, který je na něj dost alergický. Neviděl, že by se obžalovaný vídal nebo se stýkal s poškozeným. Jen pokud poškozený přišel na dvůr a tam bylo zrovna [jméno]. Poškozený se mu nikdy s ničím nesvěřil v souvislosti s obžalovaným. Paní [celé jméno svědkyně] zná, teď jí hodně navádí její nejlepší kamarád, jeho bratranec, [celé jméno svědka]. Navádí ji, jak proti němu, tak proti obžalovanému. Navádí i její matku, která se k ní nechovala svého času jako k dceři. Není pravda,

že by volal [celé jméno svědkyně] či [celé jméno svědka] a oznamoval jim, že obžalovaný znásilnil poškozeného, protože je tam neviděl. Ani psi, které má puštěné na dvoře, mu nedali vědět štekotem. Avie stojí 20 m od dvora na louce, policisté jí tenkrát prohlíželi důkladně. Vozidlo tam stojí již dlouho asi 10 let. Uvnitř vozidla je postel s příkrývkou, skříňky, proti posteli je z proutí lavice, kam si mohou sednout dva lidi vedle sebe. Do vozidla lze vstoupit zezadu, kdy lze otevřít oboje dveře, nebo ze strany jsou „šoupací“ dveře. Dveře jsou směrem do jeho dvora, je tam vidět, pokud by tam někdo šel. Dveře od vozidla jsou stále otevřené. Ke vztahu poškozeného a obžalovaného uvedl, že se podle něj neměli moc rádi, nevycházeli mezi sebou dobře. Neví, co bylo důvodem, dodal, že asi vymýšlel každou chvíli poškozený něco, k tomu dodal, že to spíš vymyslel [celé jméno svědka] a namluvil mu, že se spolu s [jméno] stýkají, že jsou buzeranti. [celé jméno svědkyně] matce se zase nelíbilo, že jí jednou řekl, že okrádá vlastní dceru, neboť jí vyzvedávala důchod a dávala jí ho po částech, něco si nechala pro sebe, furt nadávala, že by to otec poškozeného všechno propil. Neviděl, že by někdy poškozený a obžalovaný k němu přišli společně. Svědek dále vypověděl, že měl slepice, kuna mu je zamordovala, ke konci měl již jen tři, naposledy je měl před osmi lety. Vzhledem k tomu, že se svědek odchýlil od své výpovědi z přípravného řízení, neboť při ní uvedl oproti hlavnímu líčení, že slepice měl i na podzim roku 2019, že poslední mu sežrala kuna v říjnu či listopadu 2019, soud přečetl postupem dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu protokol o výsledku tohoto svědka a dotázal se jej na příčinu těchto rozporů. K tomu uvedl, že se tehdy musel splést, protože už je nemá nejméně 8 let, trval na tom, co řekl při hlavním líčení. Svědek dále vypověděl, že na jeho pozemek mohl v roce 2019 vstoupit kdokoliv, ačkoliv tam nebyl. Jeho sousedka ho upozorňovala, že ho tam jednou hledal poškozený a nenašel, to byl zrovna v krámu. Vozidlo původně kupovali s obžalovaným, aby s ním vozili dříví z lesa. Vozidlo používal k odpočinku, a někdy tam přespával obžalovaný. Většinou věděl o tom, že tam obžalovaný je. Nikdy tam obžalovaného s nikým nepřistihl. Vzhledem k tomu, že se svědek odchýlil od své výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že tam několikrát přistihl [jméno] s [jméno], soud přečetl postupem dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu protokol o výsledku tohoto svědka a zeptal se ho na příčiny těchto rozporů. K tomu svědek uvedl, že obžalovaného s jeho bývalou manželkou tam skutečně přistihl, že nepochopil otázku, že myslel, zda přistihl obžalovaného s poškozeným. K dalším dotazům obžalovaného sdělil, že v roce 2019 viděl poškozeného, jak nese tašku, nevěděl, jestli jde od prodejny nebo od pana [příjmení]. Ale prodejna byla v tu dobu již zavřená. Také viděl jednou poškozeného, jako u něj na dvoře onanoval, přitom mu řekl, ať si ho nevšímá, že není gay. K dalším dotazům svědek vypověděl, že obžalovaný mohl na zahradě nebo v domě zůstat sám, když jel nakoupit či např. k lékaři. Dále se vyjádřil k svému vztahu k obžalovanému. V současné době je s ním téměř denně v kontaktu, obžalovaný mu pomáhá, protože nemá žádné zaměstnání, většinou má pouze krátkodobou brigádu, nyní je u něho nastěhovaný, slíbil mu, že mu bude přispívat na nájem. Někdy mu svědek přispívá na cestu do [obec]. Jsou přátelé. Dle svědka obžalovaný užíval alkohol drobet víc, než by měl. Moc velký problém s alkoholem mít nemohl, protože na to neměl peníze. Problémy s alkoholem v roce 2019, 2020 dle svědka neměl. Nyní tak 2 měsíce si na alkohol ani nevzpomene. Dále svědek uvedl, že mu obžalovaný něco k věci vykládal, ale nebavili se o tom, jak má vypovídat, podle něj je to vše výmysl pana [celé jméno svědka] a mámy paní [celé jméno svědkyně]. Svědek dále vysvětlil, že se svědkem [celé jméno svědka] nemá dobrý vztah již od dětství, chová se povýšeně, [celé jméno svědkyně] právě později začal ovlivňovat pan [celé jméno svědka], pořád ho jen chválila, jak jí dobře radí. Když byli [jméno] [jméno] spolu, pořád na [jméno] nasazoval. Dále svědek uvedl, že při přestupkovém řízení na něj [celé jméno svědka] začal nadávat, plívl na něj. Svědek dále vysvětlil, že nemá nikoho, kdo by mu pomáhal kromě pana [celé jméno obžalovaného], je závislý na druhém, v současné době mu obžalovaný nájem neplatí. Naposledy mluvil s poškozeným tak 2 roky zpět. S paní [celé jméno svědkyně] mluvil naposledy tak 5, 7 let zpátky. S panem [celé jméno svědka] se nebaví ještě déle než s [jméno]. Vysvětlil dále, že všechny informace, které sdělil, o panu [celé jméno poškozeného], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka], si pamatuje ještě z doby, krátce po svatbě v roce 2015, kdy je [celé jméno svědka]

naložil – [jméno] a [jméno] v [obec] a odvezl je do [anonymizováno] k matce paní [celé jméno svědkyně].

10. K návrhu obžalovaného byla vyslechnuta rovněž jeho matka, svědkyně [jméno] [příjmení], která ovšem neznala žádné skutečnosti týkající se projednávaného skutku. Popsala poměry především mezi svědkem [celé jméno svědka], jejím synem a jeho bývalou manželkou, nedokázala blíže a přesvědčivě vysvětlit, proč a jakým způsobem by se svědek [příjmení] mstít jejímu synovi. Svědkyně vypověděla, že jí kontaktoval syn, sdělil jí, z čeho je obviněn, co na něj vymyslel pan [celé jméno svědka]. Ten za ní jednou přijel do práce s [jméno] a chtěl, aby jí dala peníze na boty pro její dceru. Potom tam na ní začal křičet, že jí a jemu synovi ještě ukáže. Za nějakou dobu si pak na [jméno] vymyslel, že měl [jméno] znásilnit. Nevěří, že by to její syn udělal. Pak se ptala [jméno], ona jí řekla, že jí to všechno řekl [celé jméno svědka]. [celé jméno svědka] ji nutil a ona se ho bála. [celé jméno poškozeného] viděla jednou s [jméno], ale už je to dávno (5 – 10 let). Neví nic o znásilnění, nevěří tomu, pan [celé jméno svědka] si to vymyslel, aby se mu pomstil. K tomu dodala, že neví, že si chtěl [jméno] získat pro sebe, ona sehnala [jméno] a [jméno] byt. [příjmení] [jméno] chodila na poštu pro důchod, a vždy si vzala peníze na ten byt a říkala jí, že nemůže za to, že ten byt je tak drahý. [příjmení] [jméno] by samozřejmě nechtěla ani korunu navíc. Neví, jak [jméno] přišla k panu [celé jméno svědka], pak vždy, když měl přijít důchod, odvezl jí a nechtěl, aby jí dávala peníze na nájem, což se jí nelíbilo, proč by měla platit za nájem za byt svého syna a jeho manželky. K dalším dotazům doplnila, že neví, proč dovozuje to, že se chtěl pan [celé jméno svědka] pomstít jejímu synovi. [příjmení] [celé jméno svědka] viděla jen jedenkrát, když jí vyhrožoval před prací soudem, jinak ho vůbec nezná. Svědkyně si nevzpomněla, kdy se stala tato událost. Od syna se také dozvěděla, že ho chce [příjmení] dostat do vězení. Dále se svědkyně vyjádřila k soužití obžalovaného a jeho bývalé manželky [celé jméno svědkyně]. Myslí si, že jejich vztah narušil pan [celé jméno svědka]. K dalším dotazům nejprve nevěděla, zda se může vyjádřit k sexuální orientaci syna, poté doplnila, že syn měl jen partnerky.

11. Ve věci byl dále vyslechnut svědek [jméno] [příjmení], technik policie, který byl přítomen při výslechu poškozeného ve výslechové místnosti, jehož výpověď však pro věc nepřinesla žádné podstatné skutečnosti.

12. [příjmení] obžalovaného je podporována i listinnými důkazy. Protokolem o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků včetně pořízené fotodokumentace (vozidla [příjmení] [jméno] [anonymizováno] [příjmení] [příjmení], [registrační značka], modré barvy, pozemku parc. [číslo] zahrada, v [katastrální území], v obci [obec], kde je podílovým spoluvlastníkem [jméno] [příjmení]) je dokládána situace na místě činu. Předmětné vozidlo modré barvy je odstaveno na výše uvedeném pozemku, je nepojízdné. Ve vozidle byly nalezeny mj. nedopalky cigaret, o kterých [jméno] [příjmení] uvedl, že jsou po obžalovaném, [jméno] [příjmení] se dále vyjádřil k okolnostem získání vozidla do vlastnictví, popsal vybavení vozidla, uvedl, že je trvale odemčené. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. [příjmení] z 20. 12. 2019 k posouzení duševního stavu [celé jméno poškozeného] ve věci svéprávnosti bylo k osobě poškozeného zjištěno mimo jiné následující. [celé jméno poškozeného] trpí středně těžkou mentální retardací. Jedná se o nedostatečný rozvoj intelektových schopností, které není možné léčebně ovlivnit. Je výchovně zanedbaný, prostředí, ve kterém žije, je na nízké sociokulturní úrovni. Posuzovaný má omezeně rozvinuté myšlení a komunikační schopnosti, není schopen se sám o sebe postarat, vyžaduje celodenní dohled. Jeho osobnost je nevyzrálá, velmi snadno ovlivnitelná. Rozpoznávací i ovládací schopnosti jsou u posuzovaného hrubě narušené. V důsledku omezených intelektových schopností je narušena schopnost posuzovaného právně jednat ve většině oblastí. Posuzovaný je schopen samostatně nakládat s finančními prostředky do výše 250 korun týdně. Není schopen disponovat s finančními prostředky tak, aby si zajistil základní životní potřeby. Není schopen spravovat svoje jmění. Není schopen samostatně rozhodovat. Je schopen projevit jednoduché přání. Posuzovaný není schopen samostatně právně jednat v běžných záležitostech každodenního života. V řádné péči o svoji osobu potřebuje dohled. Není schopen porozumět obsahu a důsledkům

uzavření smlouvy. Není schopen vykonávat pracovní činnost a není schopen v této souvislosti právně jednat. Posuzován není schopen rozhodovat o vlastní léčbě a o zásahu do duševní a tělesné integrity. Není schopen obstarávat si své záležitosti, pokud se týká jednání na úřadech v souvislosti s podáváním žádostí o přiznání dávek státní sociální podpory, vyřizování dokladů, a podobně. Posuzovaný není schopen plnohodnotné účasti na soudním řízení. Je schopen jednoduchého osobního výsledku v rozsahu jeho intelektových schopností. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 6. 2. 2020, č. j. [spisová značka] – 43, bylo prokázáno, že [celé jméno poškozeného] byl omezen ve svéprávnosti na dobu tří let od právní moci rozsudku tak, že není schopen samostatně právně jednat s výjimkou běžných záležitostí každodenního života, není schopen: uzavírat smlouvy, nakládat s finančními prostředky, vyjma částky 500 Kč týdně a spravovat své jmění, pořizovat pro případ smrti, rozhodovat o vlastní léčbě a o zásahu do své duševní a tělesné integrity, jednat s úřady a soudy, uzavřít manželství, právních jednání v pracovněprávní oblasti, není schopen vykonávat aktivní ani pasivní volební právo. Opatrovníkem posuzovaného bylo jmenováno [územní celek]. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 7. 2. 2023, č.j. [číslo jednací], který nabyl právní moci 8. 2. 2023, bylo prokázáno, že na dobu pěti let od právní moci rozsudku se prodlužuje omezení svéprávnosti [celé jméno poškozeného] rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 6. 2. 2020, č.j. [číslo jednací], na dobu pěti let od právní moci tohoto rozsudku se prodlužuje výkon funkce opatrovníka [územní celek] dle rozsudku Okresního soudu v Tachově ze dne 6. 2. 2020, číslo jednací 13Nc 2123/2019-43.

13. Ve věci byl proveden znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie zpracovaný doktorkou [jméno] [příjmení], která vyšetřila obžalovaného dne 11. 3. 2023. Znalce po vlastním psychiatrickém vyšetření obžalovaného, dostupné zdravotnické dokumentace a studia spisu dospěla k závěru, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti s rysy emoční nestability, impulzivity, histrionskými, je psychosociálně nezralý. Není osobou zvýšeně agresivní. Intelekt je na spodní hranici normy. Posuzovaný v době spáchání skutku netrpěl žádnou psychickou poruchou v pravém slova smyslu. Posuzovaný byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání, schopnost své jednání ovládat byla snížena, forenzně však nevýznamně. Ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou nebylo v době páchaní trestné činnosti prokázáno. I kdyby ovlivněný byl, pak z forenzního hlediska by snížení rozpoznávacích i ovládacích schopností bylo nepodstatné, forenzně nevýznamné. U posuzovaného nebyl zjištěn syndrom závislosti na nějaké návykové látce ani alkoholu. Pobyt posuzovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, není nutné ukládat ochranné léčení. Ve věci byl dále proveden znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace sexuologie, znalece docenta MUDr. [jméno] [příjmení], PhD., [příjmení], který byl přibrán znalkyní jako konzultant, a který po vyšetření obžalovaného a na základě dostupné dokumentace dospěl k závěru, že z hlediska sexuologického obžalovaný netrpí duševní poruchou nebo parafilií. Jde především o problém osobnostní, jde o psychosociálně nezralou osobnost. Z hlediska sexuologického obžalovaný byl schopen rozpoznat v inkriminované době nebezpečnost svého jednání. Ze sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, znalec nenavrhl žádnou formu ochranné léčby.

14. K žádosti obžalovaného bylo provedeno k důkazu z přestupkového spisu [stát. instituce], sp. zn. [číslo] [rok], usnesení ze dne 8. 10. 2018, podle kterého byl přestupek, který měl být spáchán [celé jméno svědka], jako přestupek proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit [celé jméno svědka] dne 12. 8. 2018 okolo 15: 14 hodin v obci [obec], [adresa], tím, že se měl chovat nevhodně k [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno svědkyně], když měl na pana [celé jméno obžalovaného] volat vypadni odsud a drž hubu a dále na něj volal slova, „[příjmení] mi tady napadá“ a na paní [celé jméno svědkyně] měl volat seber se a odjet s ním, odložen, neboť došlé oznámení neodůvodňovalo zahájení řízení o přestupku nebo předání věci. K žádosti obžalovaného byly provedeny rozhodnutí z přestupkového spisu statutárního města Plzeň, Městského obvodu [obec a číslo], sp. zn. [anonymizováno] [číslo]; [anonymizováno] [číslo], a to usnesení ze dne 20. března 2018 na čísle listu 27 spisu, podle kterého bylo řízení zahájené z moci úřední vedené proti [celé jméno svědka]

pro přestupek proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit dne 16. ledna 2018 v [obec] [ulice a číslo], tím, že po slovní rozepři měl fyzicky napadnout [celé jméno obžalovaného], a to úderem rukou do hlavy, zastaveno, neboť spáchání skutku, o němž bylo vedeno řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno. Rozhodnutím ze dne 20. března 2018, který je založen na čísle listu 29 přestupkového spisu, bylo naopak prokázáno, že obžalovaný byl uznán vinným tím, že dne 16. 1. 2018 v [obec] úmyslně udeřil [jméno] [příjmení] rukou do hlavy, čímž mu způsobil zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření, tedy jinému ublížil na zdraví, a dopustil se přestupku proti občanskému soužití, za toto jednání mu byl uložen správní trest – napomenutí. Rozhodnutí nabylo právní moci 25. 4. 2018. Z dalšího přestupkového spisu statutárního města Plzeň, [anonymizováno] 3, sp. zn. [anonymizováno] [číslo], bylo zjištěno z usnesení ze dne 21. 3. 2018 na čísle listu 7, 9 spisu, že věc přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit obžalovaný dne 27. 2. 2018 na policii, Obvodní oddělení [obec] – střed, [ulice a číslo], že jiného nepravdivě obvinil z přestupku, neboť měl na policii oznámit, že během jízdy vozidlem [celé jméno svědka] vyhrožoval osobě [jméno] [příjmení] a osobě [celé jméno obžalovaného], přičemž se oznámení nemělo zakládat na pravdě, byla odložena, neboť došlé oznámení neodůvodňovalo zahájení řízení proti němu pro oznamovaný přestupek, a dále že věc proti přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit [celé jméno svědka] tím, že dne 26. 2. 2018 měl během jízdy vozidlem slovně vyhrožovat [celé jméno svědkyně] tím, že jí rozbije ústa, a údajně měl stejným způsobem vyhrožovat osobě [celé jméno obžalovaného], byla odložena, neboť došlé oznámení neodůvodňovalo zahájení řízení proti němu pro oznamovaný přestupek. Z přestupkového spisu Komise pro projednávání přestupků [územní celek], č.j. [číslo] 2018 [spisová značka], bylo z rozhodnutí na č. l. 130 a 153 spisu zjištěno, že řízení o přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit 8. 8. 2018 v bytovém domě, v obci [obec], [celé jméno svědka] tím, že měl obžalovanému ublížit na cti tak, že ho zesměšnil, nebo ho jiným způsobem hrubě urazil, když měl obžalovanému říci, „ty parchante, ty zloději“ a poté při telefonickém rozhovoru mu měl říci, „Jdi se někde postarat“, bylo zastaveno, neboť spáchání skutku nebylo obviněnému prokázáno, taktéž přestupky, kterých se měl dopustit obžalovaný v souvislosti s tímto skutkem, bylo zastaveno protože skutky, o nichž se v řízení vedlo, nebyly přestupkem. Krajský úřad [příjmení] kraje následně rozhodnutím ze dne 6. 8. 2019 zamítl pro opožděnost odvolání obžalovaného v dané věci.

15. K návrhu obžalovaného byl proveden ve věci úřední záznam ze dne 27. 2. 2020 policejního orgánu (č. l. 46 spisu), který je nazván vytěžení osoby, konkrétně byl vytěžen poškozený k projednáváním jednání za přítomnosti opatrovnice [jméno] [příjmení]. Vzhledem k tomu, že poškozený zde popisuje, jak se měl předmětný skutek odehrát, není tento úřední záznam procesně použitelný a nelze z něho vycházet. Z poznámky [jméno] [příjmení] v souladu s její svědeckou výpovědí pak vyplynulo z tohoto úřední záznamu, že otec poškozeného 16. 12. 2019 přišel o obě nohy a od té doby byl hospitalizován v nemocnici na [příjmení] [jméno], byl diabetik, alkoholik.

16. Pro nadbytečnost soud zamítl obžalovaným vznesené návrhy na doplnění dokazování, a to na provedení složky – desek, které jsou založeny v opatrovnickém spise Okresního soudu v Tachově sp. zn. [spisová značka], které měly dokládat to, že se ho poškozený [celé jméno poškozeného] bude snažit poškodit, neboť se na něho domlouval se svojí matkou a s [celé jméno svědka]. Po provedení vlastního výsledku poškozeného svědka, jakož i jeho matky, [celé jméno svědkyně], s ohledem na jejich mentální kapacity, je zřejmé, že takové taktiky poškozený, ani jeho matka nejsou schopni. K tomu je třeba doplnit, že před soudem vystupovali nezaujatě ve vztahu k obžalovanému, ze způsobu jejich vyjadřování není možné v žádném případě dovodit, že by je někdo, konkrétně dle slov obžalovaného, svědek [příjmení], naváděl. To koresponduje také s výpovědí znalkyně [celé jméno znalkyně] a s jejím znaleckým posudkem, podle kterých mj. poškozený nejednal pomstyctivě a měl k obžalovanému neutrální vztah. Pro nadbytečnost soud zamítl návrh obžalovaného na výslech Mgr. [příjmení], které měl během schůzky popisovat, že je mu nepříjemné, jak se na něj doma domlouvají, kde se jí měl ke konci zmínit o číslech spisu, tuto situaci jí popisoval asi 30 minut až 45 minut, a která měla osvětlit to, že na něj jsou podávána stále

trestní oznámení, od paní [příjmení], přes pana [příjmení], paní [celé jméno svědkyně], [jméno] [příjmení] a [celé jméno poškozeného]. Z výše uvedených přestupkových spisů, výslechů svědků [příjmení] a [příjmení] jsou patrné problematické vztahy mezi výše zmiňovanými osobami, ale popis dané situace, tak jak ji vnímal obžalovaný, a její možná reprodukce nezúčastněnou úřednicí (navíc téměř po čtyřech letech), nemůže přinést ve věci zásadní poznatky. Obžalovaný dále žádal k vyjasnění otázek ohledně funkčnosti či nefunkčnosti audia při výslechu poškozeného ve výslechové místnosti v přípravném řízení vyslechnout technika PČR z [obec] a vyšetřovatelku, která prováděla výslech poškozeného. I tyto návrhy byly pro nadbytečnost zamítnuty, neboť v rámci hlavního líčení při výslechu poškozeného byl přehrán předmětný záznam a bylo potvrzeno, že záznam byl funkční po zvukové i obrazové stránce. Pro nadbytečnost soud zamítl dále návrh obžalovaného na výslech doktorky [jméno] [příjmení], která zpracovávala znalecký posudek v opatrovnické věci sp. zn. [spisová značka] na omezeného ve svéprávnosti, poškozeného, [celé jméno poškozeného]. V projednávané věci byl jako listinný důkaz proveden tento znalecký posudek, což je dle názoru soudu plně dostačující. Znalecký posudek k osobnosti poškozeného byl v této věci zpracován znalkyní [celé jméno znalkyně]. Soud zamítl rovněž pro nadbytečnost přehrání CD z přestupkového řízení [stát. instituce], sp. zn. [číslo] 2023, když správní orgán ani neshledal, že by se mělo jednat o přestupek ze strany pana [příjmení] vůči obžalovanému. Soud pro nadbytečnost zamítl i obžalovaným blíže nespecifikovaný přestupkový spis z přestupkového řízení (z let 2018 2019 2020) vedeného [stát. instituce], jehož účastníky měl být on a jeho bývalá manželka. Jednak nebyl obžalovaným dostatečně precizně označen, jednak v kontextu již shora hodnocených a popisovaných důkazů by nemohl vnést žádné podstatné skutečnosti týkající se projednávané věci. Soud dále zamítl návrh obžalovaného na zpracování revizního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k poškozenému [celé jméno poškozeného]. Ve věci nebyl předložen žádný jiný posudek k poškozenému [celé jméno poškozeného] z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, který by odporoval závěrům zpracovaného posudku znalkyně [celé jméno znalkyně], proto nemůže být ve věci zpracován revizní znalecký posudek z této oblasti. Navíc závěry znalkyně potvrzené během hlavního líčení jsou v kontextu i dalších výše uvedených důkazů přesvědčivé, proto ve věci není nutné zpracovávat další posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Jak již bylo popsáno výše, jako listinný důkaz byl ve věci proveden také znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. [příjmení] k poškozenému [celé jméno poškozeného], k možnostem právního jednání, jeho duševnímu stavu, kdy se závěry obou lékařek v podstatě shodují. Dále byl zamítnut rovněž návrh obžalovaného na zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odvětví klinické psychologie k jeho osobě. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k obžalovanému jsou popsány v bodě 13. rozsudku. Obžalovaný na svou obhajobu může volit jakékoliv prostředky, zda je jeho výpověď pravdivá či nepravdivá, věrohodná či nevěrohodná, vyhodnotí soud, proto je dle názoru zcela nadbytečné, nechat zpracovávat navrhovaný posudek.

17. Obhajoba obžalovaného žádala zproštění obžaloby, neboť nebylo bezpochyby a přesvědčivě prokázáno, že by se obžalovaný dopustil stíhaného jednání. Dle obhajoby obžalovaný vysvětlil, že tam v konkrétní době nebyl s poškozeným. Obžalovaný však během výslechu při hlavním líčení připustil, že na podzim 2019 s poškozeným byl skutečně ve [část obce], k tomu vysvětlil, že byl při výpovědi v přípravném řízení ve stresu, proto si na to nevzpomněl. Další námitka obhajoby směřovala k tomu, že výpověď poškozeného svědka [celé jméno poškozeného] nelze považovat bezpochyby za věrohodnou, obhajoba poukazovala na nesrovnalosti v otázce určení času, denní doby, zda bylo světlo nebo tma, poukazovala také na nesrovnalosti v popisu vozidla, který nebyl zcela v souladu s pořízenou fotodokumentací, dále zda otec poškozeného pral či nepral trenýrky poškozeného, zda to poškozeného bolelo či nebolelo, obžalovaný také poukazoval na negace poškozeného v úvodu jeho výslechu při hlavním líčení. Ze znaleckého posudku PhDr. [celé jméno znalkyně] vyplynulo, že poškozený si nedokáže vybavit časový údaj a zařadit jej do časového úseku, což bylo zřejmé i z jeho výpovědi v trestním řízení. Podstatné ale je, že v obou výpovědích shodně

vedl, že to bylo podle něj v létě, shodně také uvedl, že foukal vítr, že byl den. Ohledně přesného data určení skutku, tj. že se stal nejpozději dne 16. 12. 2019, je pak třeba přihlídnout k vyjádření poškozeného, který informoval svého otce o tom, co se stalo, a k vyjádření svědkyně a veřejné opatrovnice paní [příjmení], podle které byl otec poškozeného právě od 16. 12. 2019 umístěn v nemocnici. Je pravda, že jeho popis vzhledu postele při výpovědi v přípravném řízení neodpovídal realitě, při hlavním líčení si na její vzhled již vůbec nevzpomněl, což je vzhledem k plynutí času pochopitelné, ale věděl, že tam postel byla. Při výslechu v přípravném řízení uvedl, že v autě před tím ještě nikdy nebyl, navíc z logiky věci je jasné, že když je znásilňován, brání se, neřeší, jak vypadá postel. K námitkám obžalovaného ohledně trenýrek a utrpené bolesti je pak třeba říci, že z úředního záznamu o vytěžení osoby nelze vycházet. Nicméně zásadní pro věc je to, že poškozený vypovídá naprosto stejně v rozhodných věcech, a že zcela spontánně hovořil o tom, že ho obžalovaný znásilnil. Opět je třeba říci, že nelze po poškozeném s mentálním hendikepem žádat, aby po takové době přesně, hned a jasně se všemi detaily popsal prožitou událost. Poškozený sdělil identicky při výsleších ve speciální výslechové místnosti, že k znásilnění došlo ve [část obce], u pana [příjmení], v modrém autě, shodně popsal také, proč a jak se dostal do vozidla, že ho obžalovaný lákal na vajíčka, a že ho tam zatahl, přestože se bránil. Přestože se nedokázal vyjádřit při hlavním líčení zprvu k průběhu samotného znásilnění, poté ale ukázal, co je znásilnění a uvedl také, jakým způsobem byl obžalovaným znásilněn, shodně uvedl, že mu obžalovaný sundal kalhoty a trenýrky. Námitce obhajoby ohledně obdržení vajíček se soud již věnoval v bodě 9. rozsudku, proto si soud dovoluje na tuto část odkázat a v této souvislosti je třeba připomenout, že výpověďmi svědka [celé jméno poškozeného] bylo bezpochyby prokázáno, že obžalovaný jej na vajíčka nalákal, a potom je i dostal. Další námitka obhajoby v tom směru, že svědek [příjmení] nepřistihl obžalovaného s poškozeným, či že by o nich věděl, neboť by je prozradili psi, nemůže obstát, neboť tento svědek jasně sdělil, že na jeho pozemek měl přístup v podstatě kdokoliv, že pravidelně jezdil na nákupy či k doktoru, a že v rozhodné době obžalovaný mohl být u něho doma. K otázce věrohodnosti výpovědi svědka [příjmení] se pak již soud věnoval výše v bodu 9. rozsudku. K námitkám obhajoby ohledně fyzické dispozice obžalovaného, poškozeného, kdy obhajoba poukazovala současně na to, že je těžce pochopitelné, že obžalovaný měl poškozeného tahat do vozidla, že muselo mezi nimi dojít k fyzickému násilí, a přesto nebyla zaznamenána žádná zranění, že poškozený byl schopen vyvinout obrovskou sílu, je třeba uvést následující. V první řadě je třeba v této souvislosti připomenout trestní příkaz zdejšího soudu z 18. 6. 2019, sp. zn. [spisová značka], (č. l. 565 spisu), jímž byl obžalovaný odsouzen pro přečin násilí proti úřední osobě a pro přečin výtržnictví, kterých se dopustil 2. 6. 2019 pod vlivem alkoholu vůči třem osobám, když dle popisu skutku se jednalo o velmi agresivní jednání ze strany obžalovaného. Tudíž je třeba namítnout, že obžalovaný je rovněž schopen vyvinout značnou fyzickou sílu. Důležitější ovšem je, že výpovědi poškozeného svědka [celé jméno poškozeného] bylo jednoznačně prokázáno, že se bránil (jak slovně, tak fyzicky). Dle judikatury se přitom za násilí u dané trestné činnosti považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání jakkoliv vážně míněného a projeveného nesouhlasu s pohlavním stykem nebo dokonce překonání či zamezení odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachatel musela být zjevná nevole této osoby s jeho jednáním (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 11 Tdo 294/2014). Rozhodné je, že došlo k použití určité fyzické síly, která nemusí být intenzivní ani hrubá, musí však vést k překonání nesouhlasu i případného odporu oběti (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2012, sp. zn. 3 Tdo 182/2012). Podle soudní praxe se za násilí považuje i méně intenzivní jednání, např. chycení za ruce, aby tím pachatel zamezil obraně oběti a mohl na ní vykonat soulož (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 8 Tdo 903/2020). Násilí nemusí být nevyhnutelně spojeno se vznikem újmy na zdraví, jeho podstata tkví v přímém útoku proti tělu oběti, může jít i o fyzickou sílu nízké intenzity, zejména je-li z chování oběti zřejmé, že s pohlavním aktem s pachatelem nesouhlasí, a takový postoj dává, byť nikoliv slovně, ale např. postoji svého těla (např. tím, že si chrání rukama genitálie), najevo, přičemž je z toho zřejmé, že pohlavní styk odmítá (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 8. 2021, sp.

zn. 8 Tdo 699/2021). Pokud jde o další tvrzení obhajoby, že pokud by došlo k předmětnému skutku, muselo by se to odrazit v rozrušení poškozeného, na jeho psychickém stavu. Tyto skutečnosti však byly prokázány, jak samotnou výpovědí poškozeného, který opakovaně sděloval, že se obžalovaného bál, že mu to vadilo, tak znaleckým posudkem PhDr. [celé jméno znalkyně], kde zaznělo, že sexuální zneužití prožíval jako ponížení a vnímal také i výsměch obžalovaného po činu. Že již znásilnění poškozeného netrápí, jak uvedl při svém posledním výslechu, je jediné dobře. K námitce obhajoby ohledně ovlivnění poškozeného jinými osobami je nutno zopakovat, že tvrzení obžalovaného o tom, že celou situaci vykonstruoval svědek [příjmení] nelze přisvědčit. To již bylo rozebíráno také v bodě 8. a 16. rozsudku. Námitka obžalovaného, že svědek [celé jméno svědka] byl při vyšetření poškozeného 20 minut, není pravdivá, znalkyně jasně sdělila, že jej do průběhu vyšetření nikterak nezapojovala, pouze se ptala matky poškozeného na vývoj poškozeného, což je standardní postup. Jak již bylo popsáno výše, svědeckou výpověď poškozeného soud hodnotí jako věrohodnou, k tomu přispívá i posudek a výpověď znalkyně [příjmení] [celé jméno znalkyně], dle kterého nezveličuje prožitý zážitek, nemá sklon ke konfabulacím, bájnému lhaní. Také svědkyně [jméno] [příjmení] hovořila o své zkušenosti, že poškozený neumí lhát, protože to pokaždé řekne jinak. Obhajoba dále namítala, že obžalovaný je heterosexuální orientace a dále, že nebyl předložen žádný jiný důkaz prokazující stopy ejakulátu obžalovaného ve vozidle. V tomto směru je ovšem nutno odkázat na obsah výpovědi poškozeného svědka. Další obrana obžalovaného v tom směru, že něco někde slyšel v [obec] v knihovně, je zcela neurčitá a zcestná. Obžalovaný dále namítal, že nerozumí tomu, že poškozený dával panáčky čelem k sobě, pak že to mělo být ze zadu a následovat, „kouření“. Poškozený svědek opakovaně, tj. jak při výslechu v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, shodně uvedl, jak proběhlo znásilnění, že se jednalo o anální pohlavní styk. Při hlavním líčení poškozený již nedokázal přesně specifikovat průběh celého násilného děje včetně všech podrobností, nicméně skutečnosti, které byly pojaty do popisu skutku, tvrdil svědek sám a opakovaně. Již tímto jednáním, kdy s použitím násilí donutil poškozeného k análnímu pohlavnímu styku, naplnil žalovanou skutkovou podstatu trestného činu. K obhajobě obžalovaného je také třeba doplnit, že dává úplně absurdně do souvislostí opatrovnické řízení jeho bývalé manželky s touto trestní věcí. Poznámky obžalovaného při závěrečné řeči k přisedícím soud pak snad ani nechce komentovat. Je však třeba konstatovat, že byly velmi neuctivé a nevhodné.

18. Na podkladě výše uvedených skutečností bylo jednání obžalovaného po právní stránce kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný donutil poškozeného násilím k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Ve věci bylo prokázáno, že obžalovaný odtáhl s použitím síly a přes slovní i fyzický odpor poškozeného do vozidla Avie, zde mu svlékl spodní část oblečení, a přes vyjádřený slovní i fyzický odpor poškozeným na něm provedl anální pohlavní styk. Obžalovaný tak svým jednáním porušil zájem na ochraně práva člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Z hlediska subjektivní stránky s ohledem na povahu a způsob provedení trestné činnosti obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

19. Při rozhodování o druhu a výši trestu soud vycházel především z ustanovení § 38, § 39 trestního zákoníku, dle kterého je z hlediska stanovení druhu a výměry trestu rozhodná zejména povaha a závažnost činu, daná především způsobem provedení činu, jeho následky a osobou pachatele. Závažnost činu soud shledává mimořádně vysokou. To je dáno zejména tím, že obžalovaný se dopustil činu na osobě, která je zákonem o obětech trestných činů definována jako zvlášť zranitelná oběť, neboť poškozený je především osobou mentálně hendikepovanou. Navíc obžalovaný byl jeho nevlastním otcem. K osobě obžalovaného bylo kromě výše uvedených skutečností (popisovaných v bodu 2. rozsudku) zjištěno, že má v opisu z evidence rejstříku trestů celkem 6 záznamů, byl projednáván především pro majetkovou trestnou činnost a pro trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných. Ve všech případech se však na obžalovaného hledí, jako by nebyl

odsouzen. Naposledy byl odsouzen zdejším soudem ve věci sp. zn. [spisová značka], pro trestnou činnost, které se dopustil v srpnu 2021 v obci [část obce], a to za pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku dílem v jednočinném souběhu s přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 350 odst. 1 tr. zákoníku, a pro přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, a odsouzen k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře dvě stě hodin. Tento trest vykonal 9. listopadu 2023. V opisu z evidence přestupků má celkem 6 záznamů z období roku 2019 až listopadu 2023. Převážně byl projednáván pro přestupky proti veřejnému pořádku, za které mu byly ukládány opakovaně peněžité pokuty. Dle zprávy Úřadu městského obvodu [obec a číslo] nebyl projednáván pro žádný přestupek. Ze zprávy úřadu práce vyplynulo, že v posledních 10 letech nebyl v evidenci uchazečů o zaměstnání. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody s trestní sazbou od dvou do deseti let. Žádné polehčující okolnosti shledány nebyly, mezi přitěžující soud řadí, že se trestné činnosti dopustil vůči osobě zdravotně postižené (§ 42 písm. h) trestního zákoníku. I se zohledněním skutečnosti, že od spáchání trestného činu uplynula dlouhá doba, když však obžalovaný se na této skutečnosti silně podílel, a to především v podobě nedostavování se k hlavnímu líčení a k psychiatrickému vyšetření, soud uložil obžalovanému s ohledem na vysoký stupeň závažnosti trestné činnosti a absenci jakýchkoliv polehčujících okolností, nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře tři let, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby, v její první čtvrtině. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou za splnění zákonných podmínek § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť sice byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody za zvlášť závažný úmyslný zločin, ale trestný čin nebyl spáchán v e prospěch organizované zločinecké skupiny, trest nebyl uložen ve výměře nejméně osm let, a obžalovaný se nepokusil v posledních pěti letech uprchnout z vazby, z výkonu trestu, z výkonu zabezpečovací detence.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Tachov 9. listopadu 2023

Mgr. Petra Psohlavcová
soudkyně